

1.) Milyen elvárásokkal jöttetek a jegyes kurzusra?

2.) Milyenek találtátok a kurzust? Miben és mennyiben volt hasznos számotokra?

3.) Melyik alkalom/téma volt számotokra a legemlékezetesebb és miért?

1. Az igazság az, hogy semmiféle elvárás nem vezérelt bennünket, amikor úgy döntöttünk, hogy részt veszünk a jegyes oktatáson. A kíváncsiság és annak reménye, hogy az ott tapasztaltak során szert tehetünk olyan mások által már megélt tapasztalatokra, melyek segíthetnek kapcsolatunk elmélyítésében és egymás részletesebb megismerésében egyaránt. Reményeink beigazolódni látszanak, hiszen az elmúlt előadások során rengeteg új tapasztalatot sajátíthattunk el, új embereket ismerhettünk meg és részt vehettünk olyan csoportfoglalkozásokon melyek segítettek abban, hogy levetkőzzük gátlásainkat és merjük felvállalni önmagunkat.

2. Az előadások nagyon sokszínűek voltak, rengeteg olyan dolgot hallhattunk, amelyek talán éppen az egyszerűségük miatt mostanáig elkerülték a figyelmünket. Most, hogy már túl vagyunk a hatodik előadáson, mindketten úgy érezzük, hogy nagyon hasznos és elengedhetetlenül fontos volt számunkra. Kapcsolatunk elmélyítése szempontjából a legfigyelemreméltóbbnak azok a kérdőívek bizonyultak, melyek nagy részletességgel és jól kidolgozva arra vezettek, hogy képesek legyünk megbeszélni olyan dolgokat, amelyek mindezidáig tabunak számítottak, és ha fel is merültek bennünk, gyorsan elhessegettük a gondolatot, hiszen még nem tudtuk, milyen döntő szerepet játszhatnak a kapcsolatunk mélységét illetően.

3. A legemlékezetesebb alkalom az volt számunkra, amikor mindannyiunkat megkértek arra, hogy hívjuk meg szüleinket egy előadásra, amelyet kizárólag nekik szerveztek. Akkor még nem gondoltuk, hogy ez az előadás ilyen hatással lesz rájuk, de most utólag visszatekintve világossá vált számunkra, hogy nem csak mi jegyespárok, de a szüleink is gazdagodhattak olyan alapvető ismeretekkel, melyeknek alkalmazása elengedhetetlenül fontos egy tartós és egyben tartalmas családi egység kialakításában.

Kovács Levente és Kovács Orsolya

1. Mivel kötelező jellegű volt, nem voltak elvárásaink, de nem is volt bennünk ellenállás, mert azt hallottuk, hogy egy jól kitalált dolog a kurzus.

2. Mindenképpen hasznos volt. Sok közvetlenül használható információt kaptunk. Ezek nagyban kihatottak a kapcsolatunkra. Általában egy egészséges házassodni vágyót megérint, hogyha igazán jól akarja csinálni, akkor nincs értelme a „saját elméletek” erőltetésének. Sok

az olyan nyitott kérdés, dilemma, amire szükséges válaszokat kapni. Ezeket megkaptuk a kurzustól.

3. Egy-egy alkalom, még főleg az elején „megrángatott” bennünket, de szerencsére ez össze és nem szétrázta kettőnket. Legemlékezetesebb téma – Csilla: Amikor ezt a kérdést olvastam egyből a kisebb játékok jutottak eszembe. Tetszett az, hogy játék, de mégis volt valami mondanivalója. Még, ami szöveget ütött a fejembe az a szülő – gyerek kapcsolat. Minden meghívott házaspár is beszélt erről, hogy a szülőknek el kell engedniük a gyerekeiket, ami nem is olyan egyszerű. Legemlékezetesebb téma – Kornél: A kapcsolat 9 lépcsőfoka. Nagyon jó megerősítés volt, hogy – akkor még 10 hónapnyi kapcsolat után – hol tartunk. Sok volt bennem a bizonytalanság, hogy a konfrontációk, amiken túlmentünk, vajon helyesek-e, de a kurzus alapján megkerülhetetlennek látjuk már mind a ketten őket. Szintén megerősítést nyert, hogy a szülőkkel szembeni fellépés nem engedetlenség, hanem szükségszerű a saját élet megteremtéséhez.

Pölöskei Kornél és Chripkó Csilla

1. Nem voltak elvárásaink, rengeteg pozitív dolgot hallottunk a jegyes kurzusról és teljesen nyitott szívvel és lélekkel vártuk az első alkalmat.

2. A kurzusok ideje alatt nagyon jól éreztük magunkat, sok érdekes dologra világítottak rá az elhangzottak, amelyeket mi azelőtt esetleg meg sem tudtunk fogalmazni. Különösen nagy élmény volt számunkra a házaspárok tanúságtételét hallgatni. Olyan őszintén megnyíltak előttünk és ezáltal betekintést nyertünk a házasság rejtjelmeibe. Hallgatva a párokat volt, amikor magunkra ismertünk és mosolyogtunk, volt, amikor elgondolkodtunk és reméltük, hogy mi is meg tudjuk majd oldani az adódó problémákat. A kurzuson való részvétel mindenképpen hasznos volt számunkra, hiszen gazdagodtunk mind szellemileg, mind lelkileg. Próbáltuk mindvégig leszűrni a főbb mondanivalókat, raktározni a gondolatokat, hogy a jövőben táplálkozhatunk belőlük.

3. Az egyik legemlékezetesebb téma az volt, amikor Attila plébános úr a szeretet-kapcsolat szintjeit, folyamatát magyarázta. Felismertük saját kapcsolatunkban a különböző fázisokat, és jó volt hallani, hogy ha elég figyelmesek tudunk lenni egymásra, meg tudunk mindig bocsátani és mindig az egymás iránti szeretet vezérli tetteinket, akkor leendő házasságunknak vannak még olyan szintjei, melyekért érdemes kitartani a nehézségekben is.

Bálint Barna és Elekes Ibolya

Ismerőseinktől már hallottunk arról, hogy milyen a jegyes kurzus, és hogy érdemes eljönni, ezért az elejétől kezdve úgy álltunk hozzá, hogy nem szeretnénk kihagyni egy alkalmat sem. Nem is csalódtunk, mert tényleg jól éreztük magunkat. Tetszett, hogy voltak meghívva házaspárok, akik elmesélték a tapasztalataikat és a témák is jók voltak. A kommunikációról szóló részt találtuk a leghasznosabbnak, de nem azért mert nálunk ez eddig nem működött, hanem azért, mert a kurzus során rájöttünk arra, hogy a mi kapcsolatunknak ez az egyik titka, az egyik erőssége. Már a kurzus előtt eldöntöttük, hogy a házasságunkat Istenre szeretnénk építeni, és ebben a kurzus megerősített minket.

Az alkalmaknak egy sajátos hangulatot adott az, hogy itt már nem mint ÉN vettünk részt, hanem mint MI.

Lázár Levente és Szávó Anita Márta